

اگر
پزشکیان
نبود

بزرگداشت

شهریور ۱۴۰۴
هفته دولت
ویرانه‌نامه

گفت‌وگوها و استدلال‌ها باید طرح شوند تا در نهایت راه حل مشترک و مورد توافق همگان برای حل مسائل کشور انتخاب شود. این واقعیت و تأکید بر وفاق پزشکیان، نشان می‌دهد که انتخاب مردم ایران در سال ۱۴۰۳ درست بوده است. بالاتر از این، اگر قرار باشد انتخابات سال گذشته امروز هم تکرار شود، همچنان بهترین رویکرد برای جامعه ایرانی رویکردی است که پزشکیان دنبال می‌کند.

بنا بر آنچه گفته شد، یعنی رویکردهای جنگ طلبانه‌ای که در بیرون از مرزها نسبت به ایران وجود دارد و صلح و سازشی که پزشکیان تلاش می‌کند با تکیه بر وفاق مورد تأکید خود در داخل ایجاد کند، می‌توان این‌طور گفت که امروز ایران در یک وضعیت «جنگ و صلح» قرار گرفته است. پزشکیان نه تنها مانع بروز جنگ از سوی کشورهای متخاصم شده و همه تلاش خود را صرف شکل‌گیری نوعی صلح مسلح کرده است، در داخل کشور نیز همین صلح را با دعوت جریان‌های سیاسی به وفاق ملی دنبال می‌کند.

از این رو امروز دولت جمهوری اسلامی ایران که مسعود پزشکیان ریاست آن را برعهده دارد، در هر دو ساحت خارجی و داخلی به خوبی در حال ایفای نقش خود است. در نسبت به خارج ایده صلح مسلح را پیش می‌برد و در داخل هم توانسته است طلسم گفت‌وگو را بشکند، با اینکه توانسته در دوره پیش از جنگ با دولت آمریکا نیز گفت‌وگویی داشته باشد، البته غیرمستقیم.

امروز مسأله گفت‌وگو بویژه در سیاست خارجی، از حالت یک مسأله بغرنج سیاسی خارج شده و ماهیت ابزاری آن برای تأمین هرچه بیشتر منافع ملی آشکار شده است. آماده بودن ایران برای گفت‌وگو با خارجی‌ها و نشان دادن توانایی و قدرت برای هر گفت‌وگویی، از اروپا تا آمریکا، البته به شرط تأمین منافع ایران، از جمله تغییرات مهم رخ داده در یک‌سال گذشته است. این همه درحالی است که هم دولت، هم نیروهای مسلح و هم مردم ایران، در کنار آمادگی برای گفت‌وگو، ایستاده‌اند و آماده هرگونه دفاعی از کشور خود

در مقابل یک جنگ تحمیلی و احتمالی دیگر هستند. مجموعه این شرایط، به این معنی است که در یک سال فعالیت دولت پزشکیان، از دوگانه «نه جنگ، نه صلح» عبور کرده و به وضعیت «هم صلح و هم جنگ» رسیده‌ایم. وضعیت «هم صلح، هم جنگ»، به این معنی است که با قدرت آماده گفت‌وگو برای حل مشکلات هستیم، اما در صورت نیاز آماده جنگ با همه قدرت و دفاع از کشور خود نیز هستیم. این تغییر و پذیرش این تغییر به همراه گفت‌وگوهای ملی که در جنگ یا در پس از جنگ شکل گرفت نیز به نوبه خود نشان می‌دهد که انتخاب پزشکیان در این زمینه انتخاب درستی بوده است. تا اینجا درباره گذشته گفته شد؛ هم یک سال گذشته دولت پزشکیان و هم گذشته قبل از دولت پزشکیان. اما درباره آینده و مسیر پیش روی کشور، دولت و جامعه ایرانی چه می‌توان گفت؟

هنگام مواجهه با مسأله‌ای به نام آینده، باید گفت نیاز مهم امروز ما تغییر در حوزه‌های راهبردی است. باید شیوه‌های ناکارآمد سیاست‌گذاری، تصمیم‌گیری، مصوبه‌سازی و اجرا بررسی و اصلاح شوند؛ این وظیفه‌ای متوجه همه است. در کنار آن، باید در عملکرد وزرا نیز بازنگری کرد. به این معنی که رئیس‌جمهوری‌هایاتی را مأمور بررسی کارنامه کابینه در یک سال گذشته کند، اشکالات شناسایی و اصلاحات اعمال شود. حتی در صورت احساس نیاز برای تغییر کابینه، نباید آن را به امری غیرممکن تبدیل کرد. زیرا امروز تغییر باید با رویکرد ملی و برای صیانت از منافع ملی انجام شود و منابع جریان‌ها، جناح‌ها یا افراد به کناری گذاشته شود.

پیشنهاد من برای مسیر پیش روی دولت چهاردهم و شخص پزشکیان این است که باید فرصت و زمینه را برای کار و فعالیت چهره‌های ملی، قدرتمند، نخبه و کارا فراهم آورد. باید فرصت داد تا ایران‌خواهان و ایران‌دوستان وارد صحنه شوند و فرصت کار و خدمت داشته باشند. تجربه وزارت اقتصاد در دوره جنگ با وزیری جوان نشان داد که این تغییرات ثمرات خوب و درازمدتی برای کشور خواهد داشت. »

وضعیت
«هم صلح،
هم جنگ»،
به این معنی
است که با
قدرت آماده
گفت‌وگو برای
حل مشکلات
هستیم، اما در
صورت نیاز آماده
جنگ با همه
قدرت و دفاع از
کشور خود نیز
هستیم

